

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/319/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212234304
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212234304.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobkyne H. C., bytom v J., W. XX, zast. JUDr. Pavlom Kissom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému K.. S. C., bytom v J., W. XX, zast. JUDr. Jozefom Levkušom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

r o z h o d o l :

Z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov prikazuje

I. do výlučného vlastníctva žalobkyne:

1/ nehnuteľnosť - byt č. 14 nachádzajúci sa na 4. poschodí obytnému domu súp. č. XXX v J. na ul. W. XX, XX, XX, ležiaci na parc. č. XXXX, XXXX, XXXX a to vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoločného podielu k pozemku v podiele 161/10000, zapísanú na LV č. XXXXX pre kat. úz. T., obec J. - U., okres J. II, vo všeobecnej hodnote 59.423,- eur

a nasledovné hnutelné veci:

2/ televízor zn. Samsung v zostatkovej hodnote 200,- eur,

3/ video Superdrive v zostatkovej hodnote 10,- eur,

4/ DVD zn. Philips v zostatkovej hodnote 10,- eur,

5/ spálňovú zostavu Aneta, pozostávajúcu z trojdielnej skrine, dvojdielnej skrine, 2 ks perióňákov, 2 ks nočných stolíkov a zrkadla nad nočným stolíkom a 2 ks postelí v zostatkovej hodnote 50,- eur,

6/ plynový sporák zn. Gorenje v zostatkovej hodnote 50,- eur,

7/ mrazničku zn. Eurotech v hodnote 20,- eur,

8/ chladničku zn. Whirlpool v hodnote 40,- eur,

9/ automatickú práčku zn. Samsung v hodnote 80,- eur,

10/ mikrovlnnú rúru zn. Sonor v hodnote 10,- eur a

11/ digestor zn. Alepo v hodnote 10,- eur

II. do výlučného vlastníctva žalovaného:

12/ nehnuteľnosť - rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. XX vrátane pozemku, parc. č. XX o výmere 193 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísanú na LV č. XXX pre kat. úz. C. F., obec C. F., okres Z., vo všeobecnej hodnote 22.194,- eur

a nasledovné hnutelné veci:

13/ hobľovku v zostatkovej hodnote 30,- eur a

14/ motorovú pílu zn. Partner 351XT v hodnote 70,- eur.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu 18.804,50 eura v lehote do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaný je povinný nahradiť štátu trovy konania vo výške 241,67 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa návrhom na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (v ďalšom „BSM“) žiadala, aby súd rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo jej a žalovaného tak, že do jej výlučného vlastníctva prikáže 3-izbový byt v J., na ul. W. č. XX, č. bytu XX na 4. poschodí, zapísaný na LV č. XXXXX pre kat. úz. T. a všetky hnutelné veci uvedené pod bodmi 1. - 10. návrhu, t.j. televízor Samsung, video Super Drive, DVD Philips, spáľňu Arieta, plynový sporák Gorenje, mražičku Eurotech, chladničku Whirlpool, automatickú práčku Samsung, mikrovlnnú rúru Sonor a digestor Alepo a do výlučného vlastníctva žalovaného aby prikázal rodinný dom zapísaný na LV č. XXX pre kat. úz. C. F., súp. č. XXX, postavený na parc. č. XX a hnutelné veci nachádzajúce sa vo C. F., ktoré bližšie nekonkretizovala. Z titulu vyrovnania žiadala, aby žalovaný bol povinný doplatiť jej podiel investovaný zo spoločných prostriedkov do kúpy motorového vozidla zn. Kia Rio, EČV: KE-XXX IF a rozdiel medzi hodnotami bytu a rodinného domu v sume zistenej v priebehu konania. Žiadala, aby všetky trovy konania znášal žalovaný. Na odôvodnenie uviedla, že BSM účastníkov zaniklo rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 27.4.2012, sp. zn. 27P/2/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2012. Uviedla, že jej manželstvo so žalovaným bolo jej druhým manželstvom, keď s prvým manželom v minulosti nadobudla právo spoločného užívania bytu na ul. W. XX, v ktorom uviedla, že účastníci v súčasnej dobe bývajú spolu so svojou dcérou. Po rozvoje jej prvého manželstva tento byt zostal jej, následne po uzavretí manželstva so žalovaným vzniklo im spoločné právo nájmu k bytu a tento byt neskôr odkúpili do BSM, vklad vlastníctva uviedla, že bol ku dňu 31.5.2009. Za celkom logické dôvody, aby sa stala výlučnou vlastníčkou bytu, mala to, že nadobudla tento byt ešte so svojim predchádzajúcim manželom. Okrem toho uviedla, že nadobudli do BSM aj rodinný dom vo C. F. č. XXX. Tieto nehnuteľnosti uviedla, že tvoria rozhodujúcu časť spoločného majetku. Uviedla, že v byte aj v dome sa nachádza zariadenie, ktoré však nemá už podstatnejšiu hodnotu. Uviedla, že taktiež počas trvania manželstva nadobudli osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, zakúpené v r. 2010 za 1.650,- eur, do ktorého následne investovali asi 600,- eur na prerobenie na plynový pohon. Uviedla, že sa so žalovaným pokúšala dohodnúť mimosúdne na vyporiadaní BSM, avšak k dohode nedošlo. Ďalej žalobkyňa tvrdila, že od septembra 2012 si žalovaný kúpil nové auto Kia Rio, EČV: KE-XXX IF, ktoré údajne stálo 4.500,- eur a tvrdila, že aj keby toto vozidlo nepatrilo do BSM, rozhodne do BSM patria investície vynaložené zo spoločných prostriedkov na jeho zakúpenie. Mala za to, že týmito spoločnými prostriedkami sú peniaze za predaj Felície a úspory počas trvania manželstva patriace do BSM, vložené do tohto nového vozidla. Mala za nepochybné, že účastníci počas trvania manželstva mali aj nejaké spoločné úspory uložené na účte žalovaného v niektorom peňažnom ústave.

Žalovaný sa k návrhu na vyporiadanie BSM vyjadril písomne podaním, ktoré súdu doručil dňa 7.3.2013. Pokiaľ sa týkalo rozsahu BSM uvedeného v návrhu, uviedol, že je stanovisko účastníkov zhodné a tiež tvrdil, že do BSM patrí 3-izbový byt v J. na ul. W. č. XX, č. bytu XX, ktorého trhovú hodnotu podľa jeho zistení v realitných kanceláriách je v rozmedzí od 60.000 - 65.000 eur. Potvrdil, že do BSM patrí i rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. č. XX v kat. úz. C. F., zapísaný na LV č. XXX, ktorého trhovú cenu určenú realitnou kanceláriou uviedol, že je v rozmedzí od 20.000 - 25.000 eur. Pokiaľ sa jednalo o

rozsah hnutelných vecí, ktoré žalobkyňa uviedla v návrhu pod bodmi č. 1. - 11. uviedol, že k nim nemá výhrady, avšak žiadal špecifikovať bod 11. so zameraním, ako sa žalobkyňa dopracovala k hodnote vecí „najmenej 1.000,- eur“. Súhlasil so zostatkovými hodnotami vecí uvedených v položkách 1. - 10. návrhu a navrhol, aby tieto hnutelné veci pripadli do výlučného vlastníctva žalobkyne. Motorové vozidlo Škoda Felícia, EČV: KE-XXX BF, uviedol, že nepatrí do BSM. Potvrdil, že ho nadobudli so žalobkyňou počas trvania manželstva v r. 2010, bolo kúpené za sumu 1.700,- eur, pričom sa ešte investovala suma 600,- eur za prerobenie motora na plynový pohon. Uviedol však, že toto vozidlo počas trvania manželstva, po vzájomnej dohode, prepísali dňa 19.4.2012 na dcéru. Osobné motorové vozidlo zn. KIA Rio, EČV: KE-XXX IF, uviedol, že taktiež nepatrí do BSM, pretože toto nadobudol do svojho výlučného vlastníctva v mesiaci september 2012, teda po právoplatnosti rozvodového konania. Na kúpu vozidla si vybral aj pôžičku, ktorú spláca. K tvrdeniu žalobkyne, že počas manželstva mali spoločné úspory uložené na jeho účte, uviedol, že ani počas trvania manželstva, ani v čase jeho zániku nedisponovali účastníci žiadnymi finančnými prostriedkami, ale mali skôr dlhy. Ak žalobkyňa tvrdí opak, uviedol, že by mala svoje tvrdenie preukázať. Navrhol zohľadniť vo svoj prospech tú skutočnosť, že od 6.10.2011 uhrádza spoločné náklady spojené s užívaním bytu iba sám a to mesačne sumou cca 220,- eur. Taktiež mal za potrebné zohľadniť v jeho prospech, že po rozvode sám uhrádza pôžičku v Slovenskej sporiteľni a.s., ktorú čerpali za trvania manželstva vo výške 4.000,- eur. Uviedol, že časť pôžičky sa spotrebovala za trvania manželstva a uhradili sa ňou spoločné dlhy, ktoré vznikli za trvania manželstva.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 28.4.2014 žalovaný uviedol, že žalobkyňa užíva byt na W. ul. č. XX v J. a je teda ako užívateľka a spoluvlastníčka bytu povinná prispievať rovným dielom na úhradu nájomného a médií spojených s užívaním bytu a to v polovici nákladov. Uviedol, že od novembra 2011 až doposiaľ tieto náklady s užívaním bytu uhrádza len sám. Preto žiadal súd, aby pri vyporiadaní BSM žalobkyne uložil, aby mu vyplatila dlžnú čiastku spojenú s užívaním bytu za obdobie 22 mesiacov (07/2012-04/2014) a to polovica z nákladov uviedol, že predstavuje 2.366,21 eura; zároveň žiadal, aby súd započítal aj všetky náklady spojené s užívaním bytu, ktoré uhradí až do rozhodnutia o vyporiadaní BSM. Zároveň žiadal, aby mu žalobkyňa vyplatila polovicu splateného úveru za nižšie uvedené obdobie, ktorý bol vybraný zo Slovenskej sporiteľne v januári 2010 za trvania manželstva vo výške 4.000,- eur. Uviedol, že poslednú splátku vyplatil v januári 2014 a celkovo splatil za obdobie 07/2012-01/2014 sumu 2.130,75 eura. Podiel žalobkyne uviedol, že činí 1.065,17 eura. Od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o rozvode mu tak žalobkyňa dlhuje 3.431,38 eura.

Žalobkyňa v písomnom podaní doručenom súdu dňa 28.4.2014 reagovala na podanie žalovaného. K požadovanej náhrade polovice nákladov na nájomné za obdobie 07/2012 až doposiaľ uviedla, že platí mesačne 1/3 nájomného Bytovému hospodárstvu a to od januára 2013 v sume 58,37 eura z dôvodu, že v byte bývajú traja, t.j. okrem žalobkyne aj žalovaný a dcéra. Tvrdila, že prispieva aj na úhradu elektriny, plyn platí iba ona, prispieva na daň z nehnuteľnosti a takisto platí dvakrát do roka poisťku za byt. K požiadavke žalovaného, aby vyplatila polovicu splateného úveru, ktorý mal byť údajne vybraný v januári 2010 vo výške 4.000,- eur, uviedla, že jej nie je jasné a známe, o aký úver sa jedná a na aký účel boli peniaze použité. Mala za to, že „veci“ uvedené v poslednom podaní žalovaného, nie sú predmetom vyporiadania BSM a preto nie je dôvod, aby sa súd nimi v konaní zaoberal. K meritu veci uviedla, že berie ceny nehnuteľností zistené znaleckým dokazovaním na vedomie. Pri vyporiadaní však v zmysle zásad uvedených v § 150 Obč. zák. žiadala, aby súd zohľadnil mieru pričinenia, kto sa akým spôsobom podieľal na nadobudnutí bytu. Mala za preukázané, že tento byt nadobudla v r. 1976 so svojím predchádzajúcim manželom, po rozvode sa stala výlučnou užívateľkou bytu a až neskôr po uzavretí manželstva so žalovaným vzniklo právo spoločného užívania a následne byt odkúpili účastníci niekedy v r. 1999 od mesta za sumu 12.400,- Sk. Žiadala, aby sa stala výlučnou vlastníčkou predmetného bytu s tým, že vyplatí žalovanému jeho podiel, rozhodne nie však vo výške jednej polovice. Čo sa týka domu navrhla, aby žalovaný bol určený za jeho výlučného vlastníka a z titulu vyrovnania aby bola započítaná suma vo výške 1 hodnoty domu.

Vo veci súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkyne J. C., predloženými listinnými dôkazmi a vyhotoveným znaleckým posudkom č. 03/2014 súdneho znalca X. K. I. vo veci určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností - bytu č. XX na 4. poschodí bytového domu na ul. W. č. XX v J. - U. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných

zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch a rodinného domu súp. č. XXX s príslušenstvom nachádzajúceho sa v obci C. F., na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 27.4.2012, č.k. 27P/2/2012-36, bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2012 a týmto dňom, t.j. zánikom manželstva účastníkov, zaniklo aj ich BSM.

Podľa výpisu z katastra nehnuteľností zo dňa 9.11.2011, LV č. XXXXX - čiastočný, pre kat. úz. T., účastníci boli v časti B. tohto LV zapísaní ako spoluvlastníci vo vchode č. XX, bytu č. XX na 4. poschodí obytného domu súp. č. XXX ležiaceho na parc. č. XXXX, XXXX, XXXX na W. ul. XX, XX, XX v J. - U., vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v rozsahu 161/10000 a to v spoluvlastníckom podiele 1/1. Ako titul nadobudnutia bytu bola zapísaná Zmluva o prevode bytu V-627/99 zo dňa 7.5.99-1690/99.

Podľa výpisu z katastra nehnuteľností vytvoreného cez katastrálny portál zo dňa 15.4.2013, LV č. XXX, pre kat. úz. C. F., obec C. F., okres Z., boli účastníci v časti B. tohto LV zapísaní ako spoluvlastníci pozemku - parcely registra „C“, parc. č. XX o výmere 193 m² - zastavané plochy a nádvorcia a stavby súp. č. XXX na parc. č. XX - rodinný dom, a to v spoluvlastníckom podiele 1/1. Ako titul nadobudnutia je zapísaná Kúpna zmluva V-530/93 zo dňa 29.4.93-20/93.

Znaleckým posudkom č. 03/2014 zo dňa 16.3.2014, vyhotoveným znalcom X.. K. I. z odboru stavebníctvom, odhad hodnoty nehnuteľností, bola stanovená všeobecná hodnota rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. XX v kat. úz. C. F. vrátane pozemku, zapísané na LV č. XXX sumou 22.194,03 eura a všeobecná hodnota bytu č. XX na 4. poschodí na W. ul. č. XX v J. - T. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch sumou 59.422,74 eura.

Na základe zhodných tvrdení účastníkov na pojednávaniach súd zistil okruh hnutelných vecí patriacich do BSM účastníkov ku dňu jeho zániku právoplatnosťou rozsudku o rozvoze manželstva, pričom účastníci sa zhodli jednak na zostatkovej hodnote týchto vecí, ako aj na určení, ktorému z účastníkov danú vec má súd prikázať do výlučného vlastníctva. Jedná sa o veci vyporiadané ako položky č. I. 2. - 11. a II. 13. - 14. vo výroku rozsudku.

Pokiaľ žalobkyňa navrhla vyporiadať v rámci BSM osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felicia, EČV: KE-XXXBF, z fotokópie kúpnej zmluvy zo dňa 19.2.2010 uzavretej medzi predávajúcou K. F. a žalovaným ako kupujúcim súd zistil, že predmetné motorové vozidlo bolo nadobudnuté za trvania manželstva účastníkov za kúpnu cenu 1.700,- eur, podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 4.3.2010 prijala uvedené dňa spoločnosť ENERGAS spol. s r.o., so sídlom v Nižnej Myšli od žalovaného sumu 580,- eur za montáž LPG - Landi Renzo do motorového vozidla Škoda Felícia KE XXX BF, následne ešte za trvania manželstva účastníkov bolo toto motorové dňa 18.4.2012 prevedené do výlučného vlastníctva ich dcéry J. C., ktorá skutočnosť vyplynula z fotokópie Osvedčenia o evidencii (technického preukazu) č. PA XXXXXX, a dcéra účastníkov J. C. následne dňa 5.10.2012 toto motorové vozidlo ďalej predala za kúpnu cenu 1.600,- eur, ako to vyplynulo z jej svedeckej výpovede a predloženej kópie kúpno predajnej zmluvy uzavretej medzi J. C. ako predávajúcou a kupujúcim S. J.. Žalobkyňa napokon ani netrvala na svojom návrhu, aby predmetom vyporiadania stala sa kúpna cena, ktorá bola získaná za predaj tohto motorového vozidla dcérou účastníkov konania, ktorý pôvodný návrh odôvodnila tým, že k prevodu motorového vozidla na dcéru účastníkov došlo bez jej súhlasu a teda že sa jedná o relatívne neplatný právny úkon. Finančné prostriedky získané za predaj motorového vozidla Škoda Felícia KE XXX BF dcérou účastníkov konania J. C. tak napokon ani neboli predmetom vyporiadania BSM účastníkov, keďže sa na tom účastníci tak zhodli.

V prípade nehnuteľností, obaja účastníci zhodne uviedli, že obe nehnuteľnosti, tak rodinný dom, ako aj byt, patria do ich BSM, že ich nadobudli za trvania manželstva a to kúpou. Z ich výpovedí vyplynulo, že

byt užívajú na trvalé bývanie, bývajú v ňom obidvaja doposiaľ aj spolu so svojou plnoletou dcérou J. C.. Rodinný dom vo C. F. užívali a užívajú na príležitostné víkendové, resp. dovolenkové bývanie. Keďže sa nezhodli na cene týchto nehnuteľností, na zistenie ich ceny bolo nariadené znalecké dokazovanie a znalcom zistenú všeobecnú hodnotu bytu vo výške 59.422,74 eura a všeobecnú hodnotu rodinného domu vo výške 22.194,03 eura účastníci akceptovali. Nedošlo však k dohode o tom, ktorému z účastníkov ktorú nehnuteľnosť prikázať do výlučného vlastníctva. Ako žalobkyňa, tak aj žalovaný sa domáhali, aby byt bol prikázaný do jej, resp. do jeho výlučného vlastníctva a rodinný dom aby bol prikázaný do výlučného vlastníctva druhého účastníka. Žalobkyňa argumentovala predovšetkým tým, že ona sa pričínila o nadobudnutie tejto nehnuteľnosti - bytu, keď ho pôvodne ona nadobudla počas svojho prvého manželstva do vtedy ešte spoločného užívania bytu manželmi so svojím vtedajším manželom, neskôr po rozvoze jej prvého manželstva sa stala výlučnou osobnou užívateľkou bytu ona a uzavretím manželstva so žalovaným v r. 1988 stali sa spoločnými užívateľmi predmetného bytu, ktoré spoločné užívanie manželmi sa zmenou právnej úpravy od 1.1.1992 zmenilo na spoločný nájom bytu manželmi a ako spoloční nájomcovia neskôr účastníci byt odkúpili a stali sa jeho bezpodielovými spoluvlastníkmi. Argumentovala aj opačne, že trvalé bývanie v rodinnom dome vzhľadom na jej zdravotné indispozície (priedušková astma, reumatická artritída, alergie, ...) nie je pre ňu vhodné, pretože sa jedná o chladný kamenný dom, ktorý je potrebné vykurovať aj v lete. Žalovaný nepopieral, že sa stal spoločným užívateľom bytu so žalobkyňou na základe uzavretia manželstva s ňou, ktorá žalobkyňa už v tom čase bola jeho výlučnou užívateľkou. Argumentoval ohľadom návrhu na prikázanie bytu do svojho výlučného vlastníctva tým, že v byte býva aj dcéra účastníkov J. C., ktorá je študentkou Univerzity veterinárneho lekárstva v Košiciach a ktorej vzťahy s matkou, t.j. žalobkyňou, sú vážne narušené a preto bolo by ohrozené aj jej bývanie v byte, ak by byt bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne. Argumentoval aj tým, že len výlučne on od rozvodu manželstva (07/2012) uhrádza všetky platby s bytom spojené a to pravidelné mesačné platby. Argumentoval aj tým, že on, keďže je zamestnaný a teda zárobkovo činný, je schopný zaplatiť v prípade nadobudnutia bytu do svojho výlučného vlastníctva žalobkyne vyrovnávací podiel. Poukázal na to, že žalobkyňa je poberateľkou invalidného dôchodku a žiaden iný príjem nemá.

Svedkyňa J. C., dcéra účastníkov konania, ako svedkyňa k otázke bývania v predmetnom byte uviedla, že ona je študentkou 3. ročníka odboru všeobecného veterinárneho lekárstva na Univerzite veterinárneho lekárstva v Košiciach. Navštevuje školu štyri dni v týždni, v podstate od rána od 8:00, resp. 9:00 hod. až do neskorých poobedňajších, resp. večerných hodín. V piatok má voľno, počas ktorého brigáduje. Na otázku právneho zástupcu žalovaného uviedla, že so svojou matkou, t.j. žalobkyňou v poslednom čase dobre nevychádza, uviedla, že sa s ňou aj snaží rozprávať, niekedy sa aj porozprávajú, avšak inokedy aj týždeň na ňu matka kričí a teda svedkyňa uviedla, že si nevie predstaviť, akým spôsobom by riešila svoje bývanie, ak by byt bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne.

Podľa ust. § 143 Obč. zák., v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa ust. § 148 ods. 1 Obč. zák., zánikom manželstva zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa ust. § 149 ods. 1 Obč. zák., ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Súd v konaní o vyporiadanie BSM zisťuje predovšetkým rozsah spoluvlastníctva. Potom sa zameria na zistenie ceny vecí, ktoré tvoria predmet BSM. V tomto zmysle platí zásada, že treba vychádzať z tej ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania. Nie je teda rozhodujúca cena, za ktorú sa vec nadobudla, príp. cena, ktorú mala v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pri vyporiadaní BSM sa vychádza zo zásady rovnosti podielov účastníkov. Pri rozhodovaní súdu, ktoré veci z BSM pripadnú do výlučného vlastníctva bývalých spoluvlastníkov, sa vychádza zo zásady účelného využitia vecí s tým, že v prípade finančného rozdielu hodnoty jednotlivých vecí prikázaných tomu - ktorému účastníkovi, súd mu uloží povinnosť zaplatiť druhému manželovi na vyrovnanie podielov.

Na základe zhodných tvrdení účastníkov osvojil si súd rozsah predmetov patriacich do ich BSM, aj ich cenu, pokiaľ sa týka vecí hnutelých. Tieto sú uvedené vo výroku rozsudku ako položky I. 2. - 11. a II. 13. - 14. . Na základe zhodných návrhov účastníkov súd prikázal jednotlivé hnutelné veci patriace do BSM nachádzajúce sa v byte bývalých manželov - účastníkov do výlučného vlastníctva žalobkyni a hnutelné veci nachádzajúce sa v rodinnom dome bývalých manželov - účastníkov prikázal do výlučného vlastníctva žalovanému. Do výlučného vlastníctva žalobkyni tak prikázal hnutelné veci v hodnote 480,- eur (položky I.2. - I.11. výroku tohto rozsudku) a do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnutelné veci v hodnote 100,- eur (položky II.13. - II.14. výroku tohto rozsudku).

Pokiaľ sa jedná o vyporiadanie nehnuteľností patriacich do BSM účastníkov, domáhal sa každý z účastníkov, aby bol do jeho výlučného vlastníctva prikázaný byt a a do výlučného vlastníctva druhého z nich rodinný dom vo C. F..

V danom prípade, pri rozhodovaní do výlučného vlastníctva ktorého z bývalých manželov pripadne byt, nebolo možné vychádzať zo zásady účelného využitia vecí a uplatniť ju, keďže tento byt aj v súčasnej dobe využívajú tak žalobkyňa, ako aj žalovaný na svoje bývanie a bývanie ich dcéry, t.j. každý z nich ho užíva rovnako účelne, súd preto v prípade bytu prihliadol na argument žalobkyne, t.j. zohľadnil skutočnosť, že pred uzavretím manželstva so žalovaným mala ona zriadené k predmetnému bytu právo osobného užívania a až následne uzavretím manželstva s ňou vzniklo aj žalovanému právo k bytu a to právo spoločného užívania bytu manželmi. Ak by žalobkyňa nebola mala zriadené právo osobného užívania k predmetnému bytu, nebolo by vzniklo žiadne právo k nemu ani žalovanému. Súd preto prikázal byt do výlučného vlastníctva žalobkyni. Všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola určená znalcom vo výške 59.422,74 eura, po zaokrúhlení 59.423,- eur. V tejto súvislosti súd už preto neakceptoval návrh žalobkyne, ktorým žiadala, aby súd zohľadnil skutočnosť, že sa jedná o byt, ktorý ona nadobudla ešte za trvania svojho prvého manželstva a že sa teda najmä ona pričínila o jeho nadobudnutie do BSM, aj pri určení miery podielu účastníkov na ňom a to tak, že ich podiely nebudú rovnaké, ale jej podiel na tomto byte bude väčší než podiel žalovaného. Súd pri vyporiadaní vychádzal zo zákonom danej zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké, a to aj pokiaľ sa jedná o byt. Keďže argument žalobkyne mal súd za presvedčivejší pre určenie do výlučného vlastníctva ktorého účastníka prikázať byt, na argumentáciu žalovaného neprihliadol. K jednotlivým jeho argumentom súd uvádza, pokiaľ sa týka jeho tvrdenia, že od rozvodu manželstva všetky platby za predmetný byt uhradil len on, že sa môže domáhať svojich práv, z titulu uvedeného tvrdenia, voči žalobkyni samostatnou žalobou, pretože tieto platby vynaložené po zániku BSM už ani netvoria predmet BSM a ani sa nestávajú predmetom vyporiadania, a preto ani súd nerozhodoval o návrhu žalovaného na vyporiadanie týchto platieb. K tvrdeniu, že prikázaním bytu do výlučného vlastníctva žalobkyni bolo by ohrozené aj bývanie dcéry účastníkov J. C. tvrdiac, že jej vzťahy s matkou - žalobkyňou sú vážne narušené, súd uvádza toľko, že plnoletá dcéra účastníkov má k predmetnému bytu len právo bývania odvodené od práva bývalých bezpodielových spoluvlastníkov, žiadne iné právo k bytu nemá, pričom samotná žalobkyňa vyhlásila, že ona nebráni a ani nebude brániť svojej dcére v byte bývať a jej dcéra má v byte vyčlenenú samostatnú miestnosť. Aj pokiaľ sa jedná o námietku žalovaného, aby súd skúmal finančnú pripravenosť žalobkyne vyplatiť mu vyrovnací podiel titulom vyrovnania podielov bývalých spoluvlastníkov, nie je povinnosťou súdu pri vyporiadaní BSM skúmať túto otázku a nie je ani kritériom pre určenie vecí do výlučného vlastníctva, hoci v tejto súvislosti poukazuje súd na prehlásenie žalobkyne na pojednávaní, že je pripravená zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov určenú finančnú sumu.

Keďže predmetný byt súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyni, ďalšiu z nehnuteľností - rodinný dom vo C. F. prikázal do výlučného vlastníctva žalovanému a to aj z dôvodu, aby finančná kompenzácia na vyrovnanie podielov bola čo najnižšia. Všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola určená znalcom vo výške 22.194,03 eura, po zaokrúhlení 22.194,- eur.

Žiadne iné veci, okrem vyššie uvedených, a ani žiadne pasíva vzniknuté za trvania manželstva účastníci nežiadali vyporiadať.

Celková hodnota predmetov patriacich do BSM účastníkov predstavovala sumu 82.197 eura (59.423 + 480 + 22.194 + 100). Žalobkyňa nadobudla do výlučného vlastníctva veci v hodnote 59.903 eur (59.423 + 480) a žalovaný nadobudol do svojho výlučného vlastníctva veci v hodnote 22.294 eur (22.194 + 100). Podiel 1 majetkovej hodnoty pripadajúcej z celkovej hodnoty predmetu BSM, ktorá by mala pripadnúť každému z manželov, bol vo výške 41.098,50 eura. Žalobkyni bol prikázaný majetok v hodnote 59.903 eura, ktorá hodnota prevyšuje o 37.609 eura hodnotu, ktorú nadobudol z vyporiadania BSM žalovaný. Preto vychádzajúc zo zásady rovnosti podielu účastníkov na vyporiadanie BSM uložil súd žalobkyni vyplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 18.804,50 eura tak, aby ich podiely na majetku boli rovnaké.

O trovách konania vo vzťahu účastníkov konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže každý z účastníkov dostal polovicu podielu BSM a preto sa nedá hovoriť o úspechu či neúspechu vo veci.

O trovách štátu súd rozhodol podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p. a uložil žalovanému povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 241,67 eura, t.j. vo výške 1 z trov ktoré štátu vznikli vo výške 483,33 eura, vyplatením tejto sumy ako sumy znalečného, na základe uznesenia zo dňa 20.3.2014, č.k. 13C/319/2012-128, súdnemu znalcovi X.. K. I., a to z finančných prostriedkov štátu za vyhotovenie znaleckého posudku. Žalobkyni súd túto povinnosť neuložil, keďže rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 26.9.2012, sp. zn.4N 2651/12 bol jej priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a určený advokát na jej zastupovanie v konaní, ktoré rozhodnutie podľa ust. § 138 ods. 4 O.s.p. má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.